

52791768-5	08/04/2016	עוֹבְדָה	עמוד 3	1	25.27x12.51
בן ארי פיש טבן ושות - משרד עורכי די - 24350					

מגדלי הדגים תובעים את המדינה ב-20 מיליון שקלים

עם השנים גדל מספר להקות הציפורים שמגיעות לישראל בעונות הנדידה, ועמן גדלים הנזקים הכספיים כתוצאה מטריפות דגים.

הרשויות מטילות על בעלי הבריכות מגבלות קשות, שאינן מאפשרות להם להגן על רכושם, והם נאלצים לספוג את הפסדים הכבדים

18 קיבוצים ואגודות שיתופיות חקלאיות, ביניהם בית אלפא, גן שמואל, ניר דוד, נווה איתן, כפר מסריק, עין הנצי"ב, לוחמי הגטאות ואחרים, הגישו בשבוע שעבר כתב תביעה בסך 20 מיליון שקלים לבית המשפט המחוזי בתל אביב נגד מדינת ישראל ורשות הטבע והגנים. כתב התביעה מפרט נזקים בהיקף של כמאה מיליוני שקלים, שלטענת מגדלי הדגים נגרמו להם בין השנים 2013-2015 עקב טריפת דגים על ידי שקנאים וקורמורנים בעונות הנדידה.

בכתב התביעה התקדימי שהוגש באמצעות עורכי הדין יובל אדלר, גילי שפר וענת לזר ממשרד עו"ד בן ארי, פיש, טבן ושות', ובהסתמך על הערכת השמאי החקלאי עמרי עתריה נטען, כי כבר כמה שנים סובלים המגדלים מלהקות הולכות וגדלות של שקנאים וקורמורנים, אשר עיקר תזונתן מבוססת על דגים.

כך למשל, בסתיו 2013 נצפו בישראל 46,000 שקנאים ב-66 ימי נדידה ובסתיו 2014 נצפו כ-45,000 שקנאים. בעוברם בארץ, בחנייתם או בהשתקעותם כאן, ניוונים עופות אלה מטריפת דגים מבריכות הדגים של המשקים שבבעלות

התובעים, מצב הגורם למשקים נזק כלכלי עצום. מיקומה הייחודי של ישראל בין שלוש יבשות ותנאי השטח המוגדרים בין השכר הסורי אפריקני לחופי הים התיכון הפכו אותה למוקד משיכה חסר תקדים בחשיבותו עבור ציפורים נודדות. בעונות הנדידה, המתקיימות פעמיים בשנה, חולפות בשמי הארץ למעלה מ-500 מיליון ציפורים מסוגים שונים, ביניהם שקנאים וקורמורנים.

על פי החלטת ממשלה מאפריל 2012, פועלת המדינה לשם טיפוח וגידול בתחום תיירות הצפרות, שנחשב לפלה תיירות המגלגל מיליארדי דולרים ברחבי העולם, תוך התמקדות בהגנה על השקנאי אשר נחשב כעוף המצוי בסכנת הכחדה, והמדינה רואה חובה לשמר אותו לטפח אותו ואף להבטיח חיווקם של פרטים חלשים בקרב השקנאים.

בכתב התביעה מציינת עו"ד גילי שפר, כי עם השנים גדלו היקפי הלהקות ומספר הימים שהן שורות בארץ באופן משמעותי, ועמן גדלים ומתעצמים הנזקים הכספיים הנגרמים לתובעים כתוצאה מטריפות הדגים. מן הצד השני, מטילות

הרשויות על בעלי בריכות הדגים מגבלות קשות שאינן מאפשרות להם להגן על רכושם, וכך הם עומדים בידיים כבולות ונאלצים לספוג את הפסדים הכבדים.

בשל מדיניות הרשויות נכבלות ידיהם של התובעים ונמנעת מהם האפשרות להגן על משקיהם מפני נזקי עופות הבר. בדרך זו למעשה מושגת ומוגשמת המדיניות הציבורית של שמירה על עופות הבר, על חשבון התובעים בלבד ותוך פגיעה בזכות הקניין שלהם, כיוון שדגימה מהווים את המזון העיקרי והמוערף על עופות הבר. כמצב כזה, לטענת התובעים, אין הצדקה מוסרית ומשפטית שהנוק הנגרם כתוצאה מן ההגנה על חיות הבר יושת על מגדלי הדגים לברם. על רקע זה מייחסים מגדלי הדגים למדינה ולרשות שמורות הטבע, האמונה על הרגולציה בתחום הגנת חיות הבר, "אחריות מינהלית ללא אשם", אשר מחייבת את המדינה בפיצוי הדייגים, למרות שאין בתביעה טענות לרשלנות מצד המדינה.

יוסי יעיש, מזכיר ארגון מגדלי הדגים בישראל, מסר: "הערכת הנזק שנגרם על ידי שקנאים לבריכות הדגים עומדת על כ-5,775,000 שקלים

בשנה, ואילו הקורמורנים גורמים לנזק נוסף המוערך בכסום של כ-4,900,500 שקלים לשנה. לכך נוספות עלויות שונות הנגרמות עקב אי אכלוס מאגרים והוצאות שמירה וגירוש הציפורים. גם כאשר ניתן לנו היתר לגרש את השקנאים מבריכות הדגים, הרי שההיתרים הללו מוגבלים לגבול הרחקה יחסית מצומצם, מרחק דקות מעוף בודדות מהבריכות. דבר זה הופך את אתגר ההגנה על בריכות הדגים למלאכה סיופית שהצלחתה, בלשון המעטה, חלקית ביותר ופוגע פגיעה אנושה במגדלים."

יעיש הוסיף: "לבריכות הדגים יש תרומה מכרעת לשמירת המגוון הביולוגי ולקיום בתי גידול לחים בישראל. כן יש לענף פוטנציאל תיירותי במערך תיירות הצפרים. יחד עם זאת, בריכות הדגים משמשות מקור לאספקה שוטפת וטרייה של דגי מאכל לצרכן הישראלי. המצב בו הערכים הראויים של שמירה על הטבע באים על חשבונם של המגדלים אינו יכול להימשך. יש למצוא פתרון שיאפשר את קיום הבריכות כענף חקלאי, בד בבד עם שמירת הטבע והגנה על חיות הבר."